

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XII. Floriano Verino juveni, ad militiam aspiranti, salutem &
considerationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

Spectu prohibe; redibit ad frugem, ubi Po
 filio *Prodigo* damnatus ad siliquas, pudor ad
 amissum revocârit, & veniam non solum Ty
 tere, verum etiam mereri cæperit. H. Ca
 amicus amico scripsi; tu doloris tui lenin Et
 magis à tua virtute & prudentiâ capies. Tu
 & quæ facta sunt, ne posthac fiant, à filio An
 te; sentiat, se deliquisse. Ob
 Et
 ut

XII.

FLORIANO VERIN
 JUVENI

*Ad militiam aspiranti, Salutem
 & considerationem.*

ACcepi à te epistolam, plenam milit
 rium spirituum & martialis sanguinis
 Scribis enim, constitutum tibi esse, Musis in
 imbellibus valedicere, calamum cum gladi
 libros cum bombardâ permutare; è globi
 plumbeis auream tibi fortunam promittis,
 ampla ex hostibus spolia. Metuo, ne epo
 nicium canas ante victoriam, & pro proemia
 tibi spondeas pericula. Hic ego tibi cum bo
 na venia occinam, quod nobilis, ævi nostri
 Poëta

ubi Poëta Bauhusius lib. 1. Epig. cuidam feroculo
pude adolescenti cecinit:

Tympana, bombardasq, triūphalesq, tonitrua,
Cantricsq, tubas, niveo ductas argento
Et cocco rutilas Aquilas, rutilasque pyropis,
Tum Tyrias chlamidum luces, & texta sagorū
Aurea, gemmatosq, enses, atque omnia magnis
Oblita divitiis, Bruxella viderat Ancus.

Et importunis à parente precibus impetravit,
ut ad militiam abire se sineret. Sed

--- bella aurea, & aurea castra

N Ferrea mox sensit; -- mox indigus aris
Pallet, egētq, sititq, famētq, algētq, madētq.
Denique morbis & miserijs oppletus, & ad
patrios lares revectus, procul illacrimans:

--- Pudet, ô pater, & piget, inquit,

Parcito, crediderã Bellū, miser, Adjectivū.

Nempe per antiphrasim, ut Parcæ parcunt, ut
luci lucent, sic bellum est bellum, hoc est, mi-
nimè bellum. Miles, autore Festo, quasi
Mollis per contrarium dicitur, quòd nihil
in eo molle sit, sed aspera qua que gerat. Ad-
de, quòd non multùm distent militia & mali-
tia. Unde non absone quidam de adolescente
nobili inter rudimenta militiæ mortuo: Ra-
ptus est, ne mataret militia intellectum. Et
Lucanus:

Nulla

*Nulla fides, pietasque viris, qui castra
quuntur,*

*Venalesque manus: ibi fas, ubi maxima
merces.*

Certè Bellum à belluis quidam derivant, quod
belluarum sic, mutuo se laniatu conficere.
Venusinus dehortator belli

*Quò quò scelesti ruitis? aut cur dextra
Aptantur enses conditi? Lib. 1. Epist.*

*Neque hic lupis, mos, nec fuit leonibus
Unquam, nisi in dispar, feris.*

Cum eo Tibullus: Lib. 1. Eleg. 10.

*Quis furor est, atrā bellis accersere morti
Imminet, & tacito clam venit illa pericula*

Et hoc est, quod veteres Poëtæ, qui rerum
vim ac naturam sagaciter perspectam apte
mis figmentis adaptarunt & adumbrarunt
tradidère, bellum ab inferis immitti, idque
Furiarum ministerio; neque quamlibet Per-
riam ad hoc negotij conficiendum esse idone-
am. Putarunt enim, deligi omnium pestilen-
tissimam, cui

-- nomina mille,

mille nocendi artes,

quæ innumeris armata colubris, Tartaro
buccinâ præcinat; dehinc apud eosdem Per-
insano tumultu complet universa; Bellorum
furio

furiosum quatit flagellum; Furor impius ruptis omnium vinculorum nodis evolat, horridus ore cruento. Conqueritur hoc Mantuanus Pastor:

Quippe ubi fas versum, atque nefas: tot bella per orbem,

Tam multa scelerum facies: non ullius aratro

Dignus honor: squalent abductis arva colonis,

Et curvae rigidum falces constantur in enses. 1. Georg.

Equidem incentores belli sunt mali demones, qui homines in mutuas caedes impellunt, & orbem tumultibus miscent. Quid enim aliud sunt proelia, nisi strages cadaverum, Furiarum spectacula, Tartari spolia? Ibi clamores & fremitus horrendi ac dissoni; inde tubarum & tympanorum, aliunde vincentium & cadentium, aliunde ferrum in jugulo mergentium, aliunde frustra vitam rogantium, confusoque cum ejulatu expirantium. O crudelem voluptatem! ô immanem Martis ludum! si, quod Plinius testatur, legimus, Cæsarem bellis suis interemisisse capitum undecies centena, & nonaginta duo millia; Pompejum verò confecisse, aut cepisse hominum

num

num millia centum octoginta tria supra Ho-
 cies centena millia : quid truculentius res
 macello ? quid immanius hac laniena Et
 non Duces hi fuere carnifices, latrones sub
 talium, propolæ humani sanguinis? Roma
 les animæ sunt milites ; occidant, an cub
 dant, perinde est ; eadem illis salutis, obres
 pulchri jactura est. Rectè dixit, qui milia no
 mortis victimam, & Libitinæ stipendiarum
 vocavit : vivunt, ut ad nutum moriantur for
 tunc maximè laudantur, cum non segna res
 sua fata properant. Ad unum verbum, in fin
 in ferrum & vulnera ruit bellator ; cum fig
 dit, *Veni*, veniendum est in quodlibet dila
 cus
 men. Scipio Africanus gloriatus esse fere
 trecentos sibi promptissimorum militum
 quorum nullus, ipso jubente, non confecer
 quam ostendebat, turri, se in mare sit p
 Plu
 cipitaturus. *Plut. in apophth.* Imperia te
 fa
 mitiora exspecta ; in aggressionibus urbi
 tur
 inundant sanguine fossæ ; per caesorum
 pe
 pora sternuntur pontes, quibus in mon
 bu
 paretur ascensus. Triste quondam veter
 A
 Romæ spectaculum fuit, quando gladiat
 te
 adversarium in arena porrexit, alteraque
 vi
 nu jugulum jacentis apprehendens, alte
 tu
 mucronem infigens, *Recipe*, ajebat, *ferra*
 ne

Hoc in militia tantò funestius, quantò plu-
 tiores jubentur mori, & ore terram mordere.
 Et esto, te his periculis melior aliquis genius
 subducatur, an evitabis, quæ communia sunt
 ? Vomantibus castra sequentibus? sub dio in nudo
 cubandum cespite, frigus, æstus, venti, im-
 bes, & bres perferendi, fames & pauperies patienda,
 nocturnæ, diurnæque vigilæ tolerandæ;
 quies rara, stipendia dubia, pericula certa;
 foris hostium gladij ac tela; in castris licto-
 res, fauces & secures. Inter hæc societas pes-
 sima, perditorum hominum exempla, pro-
 fligata vitæ licentia, mors ubique parata, or-
 cus apertus. Et *pænitere*, imò *perire*, *tu*
tantum emas? tam magno impendio exitium
 tibi tuum accersas? ah fallunt te magna no-
 mina, *Achilles* & *Hector*: plena est his titulis
 Plutonia domus; ibi Duces & Milites, olim
 sanguinis hircines, postea vermium & vul-
 turum æternorum pabula: quæ tu si per-
 penderis, cautiùs optabis, & verum illud ver-
 bum, *Nulla salus bello*, noles experiri.
 Atque ut effugias illa inferorum tormenta,
 terreant saltem calamitates, etiam in hac
 vita, galeatis subeunda. In oculis habentur
 exempla, trunca corpora, concisa vul-
 neribus ora, mutila & debilitata membra, &

F

post

post hæc omnia, dira cum egestate conflictio, quæ cuncta tibi inclamant: I, bellum in experte, militiæ te dedica, ad signa convola, accinge latus gladio, humeros latio theo, explode plumbum è fistulis æneis, vitila hastas, in hostem invade. Qualia tibi phæa referes? suspensam ex baculo per & ligneum catinum, quo mendicos inter rationes sportulam colligas, & ante fores gites: *date stipem* viribus & nummis de tuto militi. Siracides miserans hanc bellum calamitatem, non dubitavit tu gravissimas & indignas ærumnas numerare *Virum bellatorem deficientem peripiam. c. 26.* Pericula sustinuit, vulnera cepit, vitam exposuit. Quid deinde? egestas inops, morbis confectus defecit, nec lintea habuit, quod tumulo inferret. Hæc, si sapienter meditare, & præcipites impetus refrænare,

ferò illud Phrygium ingemitas:

Non putâram.

